

Teatro vakare – taiklios nominacijos ir profesionalios improvizacijos

Karantinui sugriovus visus renginių planus, beveik pusmečiu pavėlavęs kovo 27 d. švenčiamą Teatro dieną rugsėjo 4-ąją paminėjo Jurbarko kultūros centro Konstantino Glinskio teatras. Teatralai šventę sukūrė ir žiūrovams – padovanojė poezijos spektaklį, ir sau – išdaliję tradicines, jau devintąias teatro nominacijas „Vanduo“. Renginys įvyko teatro vykdomo profesionalaus meno projekto „Jurbarko promenada“ rėmuose.

Spektaklis su žvaigžde

Nors vakaras prasidėjo kitaip nei planuota – ēmus lyti per kelias minutes teko perkelti iš Jurbarko viešosios bibliotekos kiemelio į salę, žiūrovai neįssiskirstė – jie laukė jau pamėgtą poezijos spektaklio pagal Antano Gailiaus poeziją „Camino vainikas“, kuriamė turėjo pasirodyti ir žymi lietuvių aktorė Virginija Kochanskytė. „Su Virginija mūsų draugystė užsimenzgė per spektaklius, kūrybinius projektus, ir labai džiaugiamės, kad ji sutiko dalyvauti mūsų spektaklyje ir net vesti nominacijų vakarą“, – mano K. Glinskio teatro režisierė Danutė Budrytė-Samienė.

Aktorė V. Kochanskytė pernai jau dalyvavo jurbarkiečių organizuojamo teatrų festivalio „Senjorai ir jaunystė“ programoje su vieno aktoriaus spektakliu „Gyvenimas kaip graži kelionė“. „Esu dėkinga, kad likimas suvedė su šiuo teatru. Šiandien keliaudrauge su jais piligrimystės kelio link šviesos. Ir visiems drąsiai galiu pasakyti: kryptis – Jurbarkas. Aš apakusi, kiek čia visko yra“, – emocijų neslėpė viešėja.

Teatras itin daug dėmesio skiria Jurbarko krašto kūrėjams atminti. Spektakliuose, programose nuolat skamba iškilių jurbarkiečių pavidės, kūryba. Iki spektaklio „Camino vainikas“ retas jurbarkietis buvo girdėjęs ir A. Gailiaus pavidė. Spektaklis sukurtas pagal šio lietuvių poeto, vertėjo, gimusio Jurbarko r. Švendriškiuose, sonečius „Camino vainikas“ iš eileraščių knygos „Penkiapėdžio sugrįžimas“.

Spektaklyje pasirodė gražiausias K. Glinskio teatro jaunesnės kartos aktorių žiedas. Skambėjo ne tik eilės, bet ir lietuvių liaudies dainos. Iki spektaklių organiškai įsiliejusios V. Kochanskytės skaitomos eilės ir kuriama atmosfera abejingų nepaliko – žiūrovai dėkojo gausiais plojimais.

Metų derlius

2019-aisiais nuveiktus darbus priminė teatro vadovė D. Budrytė-Samienė. Pernai teatras rodė keturis spektaklius – Juozo Petruolio „Prieš srove“, Antano Gailiaus „Camino vainiką“, Birutės Pūkelevičiūtės „Rimas pas Kestutį“ ir publicistinį vaidinimą apie Vyduną „Tiltai į téviškę“. „Surengta 15 renginių, festivalis „Senjorai ir jaunystė“, organizuotas kraštiečiams muzikams skirtas renginių ciklas „Muzikos kava“, 5 metus iš eilės miesto šventėse glinskiečiai sveikino jurbarkiečius improvizuojant teatro pievoje“, – vardijo D. Budrytė-Samienė.

Pernai K. Glinskio teatras su spektakliu vaikams „Rimas pas Kestutį“ gastrolavo Austrijoje ir Čekijoje, vaidino Vilniuje, Kuršiųnėse, Sventojoje, Kudirkos Naumiestyje. Teatro kompozicijos buvo parodytos ne viename pilietiniame renginyje, Šimkaičių giroje, prie partizanų vado Jono Žemaičio bunkerio, Varlaukio geležinkelio stotyje. „Teatru visada buvo svarbu tautos istorija, kalba ir kūrybinis

Jurbarko krašto kultūros žmonių palikimas ir atminimas. Vilniuje 100-mečio proga sveikiname Jurbarko solisto Vlado Baltrušaičio našlę Eleną Daumantaitę-Baltrušaitienę. Šventę Vilniaus Karmelitų vienuolyno ansambluje surengti padėjo Lietuvos nepriklausomos valstybės atkūrimo akto signatarė Laima Liucija Andrikienė. Ten rodėspektaklio „Tiltai į téviškę“ ištrauką“, – sakė D. Budrytė-Samienė.

Surengta daug susitikimų su meno profesionalais, vyko kūrybinės dirbtuvės. Teatro aktoriai – įvairiapusės asmenybės: pernai Raimundas Buitkus pristatė autobiografinį romaną „Nuotrauka dembelio albumui“, o teatro senjoras Juozas Karavauskas išleido pasakų vaikams knygelę „Skruzdėlytės Greitutės nuotykiai“.

Padėkos teatro kariuomenei

Gražū ir ilgā teatro kelią pristatė ir surengta teatro archyvuose sukaupę, 60 metų laikotarpio spektaklių dailininkų eskizų paroda. „Ne iš kepurų“ kuriami spektakliai Jurbarko K. Glinskio teatre“ tikina režisierė, galvojanti šiuos eskizus parodyti ir virtualioje parodoje.

„Nominacijų vakare mes apdovanojame tais metais nusipeinlusius žmones, tuos aktorius, kurie ryškiausiai suspindėjo spektakliuose, gavo gražiausius žiūrovų komentarus“, – sako teatro vadovė D. Budrytė-Samienė. Pasak jos, teatro kariuomenė – tai, kas duota nuo Dievo, nuostabūs žmonės, be kurių nebūtų ir teatro.

Nubraukę prakaitą po suvaidinto spektaklio prie nominacijų „Vanduo“ teikimo vakaro vairo stojo V. Kochanskytė ir R. Buitkus. Viešnia bene kiekvienam nominantui skyre taiklias eiles arba citavo prozos kūrinius – nė vienas neliko be jos įžvalgų ir dėmesio.

„Metų poros“ nominacijos šie-

Kultūriname projekte prasidėjės Virginijos Kochanskytės ir Danutės Budrytė-Samienės kūrybinis bendradarbiavimas gražiai pratęstas spektaklyje ir nominacijų vakare.

met verti buvo miesto šventėje gyvają skulptūrą, atspindinčią sovietmečio erą ir priminusių jurbarkiečių puikiai atsimenamus miesto gyventojus – „Romeo ir Džiuljetą“, įkūniję Nijolė Kulakauskienė ir Linas Parulis. „Metų universalu“ pakrikštystas teatro kelionėje į Vieną ir Praha kunigaikštį Kestutį ir Kalėdų senelį suvaidinės bei šviesų operatoriaus ir vairuotojo „roles“ atlikės Kestutis Matuzas.

Geriausio vyriško vaidmens atlėkėjų paskelbtas Saulius Ambrasaitis už Vlado Baltrušaičio vaidmenį spektaklyje „Tiltai į téviškę“, o Geriausio moteriško vaidmens nominacija už piligrimo vaidmenį spektaklyje „Camino vainikas“ džiaugėsi Gražina Martišienė. Aktorė už įvertinimą dėkojo taip pat eilėmis. „Žydime tik vieną kartą, tad visom spalvom žydėkim“, – deklamavo G. Martišienė.

Nominacija „Teatro debiutas“ už piligrimo vaidmenį „Camino vainike“ ir lietuvininkės vaidmenį spektaklyje „Tiltai į téviškę“ atiteko gydytojai Rūta Lukšienė. „Ji niekada garsiai nuo scenos neskaitė eilių, bet labai žavėjosi poezija. Atėjo į teatrą pakiesta būtent šiam – poezijos spektakliui

ir pasilikė. Tad bandyti verta, nes šypsena nuo Rūtos veido nedingssta niekad“, – nominantė pristatė vakaro vedėja. Pati R. Lukšienė pripažino, kad ateiti į teatrą reikėjo drąsos. „Kodėl ne? Reikia mokytis. Jei duota galimybė. Neatsitiktinai viskas susidėlioja. Jei jus kažkas kalbina, baksnoja į šoną, nebedvezjokit – verta ateiti čia“, – pripažino teatro debutantė.

„Metų rašytojo“ nominacija surprizu buvo gal tik pačiam nominantui R. Buitkui, pripažinusiam, kad prozininkai, kitaip nei poetai yra „artoja“.

„Išgelbėto spektaklio“ nominacijas gavo net dvi odontologės – Eliutė Bučinskienė ir Vida Juškevičienė, spektaklių diena sutvarkiusios nuskilusius dantis net dviejų aktorių – kunigaikštinę Birutę vaidinusiai Virginijai Smotrovai ir ponios roli kūrusiai Monikai Buitkuvienėi. „Pasirodo, aktoriui svarbiausia – šypsena“, – juokėsi pastaroji.

„Už iškrėstą kiaulystę – įsteigtą nominaciją „Teatro tévai“ nepiktai teatralus barė Regina Vasiliujevičienė, drauge su vyru Antanu pakvesti į sceną atsiimti apdovanojimo. „Jie teatrui davė dvi seseris, du žentus,

tris anūkus, kurie dalyvauja teatro veikloje, remia ir padeda organizuoti renginius. Tai apdovanojimasis už šeimoje įdiegtą kūrybos tradiciją“, – skelbė vakaro vedėjai.

„Teatro rémėja“ siemet tapo Vilma Vasiliauskienė. Pati paragavusi aktorių duonus, kol augina mažą sūnų, moteris tvarko teatro klubo buhalteriją ir kitaip prisideda prie teatro veiklos. „Teatro partnere“ paskelbta Jolanta Povilaitienė, sukūrusi kostiumus spektakliui „Camino vainikas“.

Kasmet teatras įteikia ir Aušros bei Liudo Kazlauskų sumanytus ir įsteigtus Teatro ženklus. 2019-ieji teatro gyvenime buvo porų metai, todėl šiuo ženklu apdovanota žymiausia teatro valstybininkų pora Sofija ir Antanas Smetonas – G. Martišienė ir Jonas Mockus. Dar vienas ženklas atiteko teatro dailininkei, scenografijos kūrėjai Almai Busch.

Apsikeitė nominacijomis

„Teatro bičiulio“ nominacija atitenka miesto ir teatro svečiams, talkinusiems ir padėjusiems rengiant teatro gasto roles, renginius Lietuvoje ir užsienyje. Šią nominaciją jau turi teatro bičiuliai iš JAV, Prancūzijos, Kanados, Vilniaus, Šakių. Siemet ja nominuota Lietuvos nepriklausomos valstybės atkūrimo akto signatarė L. L. Andrikienė.

Signatarė į šventę vėlavo, nepamatė spektaklio, tačiau patikino, kad K. Glinskio teatro kūrybinį kelią sekia.

„Nesijaučiu, kad turėčiau ypatinti nuopelnų šiam teatrui. Bet esu ta, kuri žūri į jūsų kelią, iš visos širdies linki gero, kai labai reikia ištisies ranką arba paremia pečiu. Jūsų renginys, skirtas pagerbti Jurbarkui nusipeinliusiems žmonėms, įvykė Vilniuje, sulaukė daug dėmesio. Gal buvau ta atrama, kai jos prireikia. Man garbė ir malonumas priimi šią apdovanojimą“, – sakė L. L. Andrikienė.

Viešnia priminė, kad 2014 m. būdama Europos Parlamento nare ji įsteigė nominaciją už klasikos pastatymus, ir tada Jurbarkas vykusiame teatrų festivalyje ta nominacija atiteko jurbarkiečiams. „Siemet metai ypatinti, negalėjome šventi atkurtos valstybės 30-mečio visa jėga. Galvodama apie jūsų darbą ypač gerai prisimenu du pastatymus, kuriuos aš mačiau ir kurių viename minimas partizanų vadas Adolfas Ramanauskas Vanagas, kitas – skirtas partizanų motinoms. Mano nominacija, kuri siemet skirta atkurtos Lietuvos valstybės 30-mečiui, už istorinės atminties puoselėjimą, už aktyvų pilietiškumą ir literatūrines kompozicijas, skirtas žuvusių už Lietuvos laisvę tautos sūnų ir dukterų bei jų motinų atminimui, skirių K. Glinskio teatrui“, – teikdama apdovanojimą kalbėjo Lietuvos nepriklausomos valstybės atkūrimo akto signatarė.

„To mokėmės visi: „Grožis išgelbės pasauly“. Jūsų teatras su visais artimaisiais, šeimomis, draugais liudija, kad grožis – tai amžinybės atspindys, tai – nujautimas Dievo. Ir kviečia mus į grožio karalystę, siekia, kad mumyse apsigyventų dieviška kūrėjo dvasia ir galia“, – užbaigdama renginį Bibliją citavo V. Kochanskytė, kvietusi visus ateiti į teatrą ir ši stebuklą žiūrėti savo akimis, klausyti savo ausimis.

Jurbarko kultūros centro Konstantino Glinskio teatro aktoriai, rėmėjai ir bičiuliai kasmet įvertinami teatro nominacijomis „Vanduo“. J. Stanaitienės nuotr.